

§ 1. Kombatanci są uprawnieni do szczególnych form opieki zdrowotnej w zakresie:

- 1) podstawowej opieki zdrowotnej,
- 2) opieki specjalistycznej,
- 3) opieki środowiskowej,
- 4) leczenia uzdrowiskowego.

§ 2. 1. Podstawową i specjalistyczną opiekę zdrowotną zapewniają kombatantom zakłady społeczne służby zdrowia właściwe ze względu na miejsce zamieszkania, pracy lub pobytu kombatanta.

2. W zakresie podstawowej opieki zdrowotnej świadczenia profilaktyczno-lecznicze zapewniają również właściwe poradnie ogólne dla kombatantów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. W zakresie specjalistycznej opieki zdrowotnej świadczenia konsultacyjno-lecznicze zapewniają również właściwe przychodnie specjalistyczne dla kombatantów zakładów społecznych służby zdrowia.

§ 3. 1. Kombatanci objęci są badaniami profilaktycznymi, których celem jest uzyskanie oceny stanu zdrowia poszczególnych osób i ustalenie właściwego postępowania profilaktyczno-leczniczego.

2. Badania profilaktyczne przeprowadzają co 2 lata jednostki organizacyjne zakładów społecznych służby zdrowia, o których mowa w § 2.

3. Jednostki organizacyjne zakładów społecznych służby zdrowia właściwe do przeprowadzania badań profilaktycznych:

- 1) prowadzą rejestr kombatantów objętych opieką zdrowotną, sporządzony na podstawie zgłoszeń indywidualnych oraz wykazów przedstawianych przez organizacje kombatanckie,
- 2) ustalają terminy badań profilaktycznych,
- 3) zawiadamiają kombatantów o terminie proponowanego badania.

4. Wyniki badań profilaktycznych powinny być wpisywane do dokumentacji lekarskiej.

5. W razie stwierdzenia w wyniku badań profilaktycznych potrzeby objęcia danego kombatanta czynną opieką, ustala się dla niego program postępowania profilaktyczno-leczniczego i rehabilitacyjnego.

6. Dokumentację lekarską (karty zdrowia, historie choroby itp.) kombatantów oznacza się dodatkowo symbolem „Komb”.

§ 4. Kombatanci zatrudnieni w warunkach uciążliwych bądź szkodliwych dla zdrowia podlegają badaniom profilaktycznym (wstępnym, okresowym) w placówkach przemysłowej służby zdrowia na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

§ 5. W zakładach społecznych służby zdrowia, które obejmują swoim zakresem działania obszary o większych skupiskach kombatantów, powinny być wyodrębnione w poradniach ogólnych dla ogółu ludności godziny przyjęć dla kombatantów.

§ 6. Kombatantom przysługuje pierwszeństwo w przyznawaniu środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych niezbędnych do wykonywania pracy.

§ 7. 1. Opiekę środowiskową nad kombatantami zapewniają poradnie ogólne dla ogółu ludności, opierając się na istniejącej sieci służb społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb środowiska kombatanckiego.

2. Kombatantowi zakwalifikowanemu do domu pomocy społecznej w trybie określonym w przepisach odrębnych — przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu miejsca w takim domu.

§ 8. Kombatantowi zakwalifikowanemu na leczenie uzdrowiskowe na zasadach i w trybie określonych ogólnymi przepisami o korzystaniu z lecznictwa uzdrowiskowego przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu skierowania na to leczenie.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że badania profilaktyczne, o których mowa w § 3, wprowadza się począwszy od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: T. Szelachowski

## 154

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 maja 1983 r.

#### w sprawie dodatkowego wynagrodzenia radców prawnych.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Radcy prawnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym, zasądzone lub przyjęte w ugodzie sądowej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje:

- 1) w postępowaniu w sprawach ze stosunku pracy, z wyjątkiem spraw z tytułu odpowiedzialności materialnej pracowników,
- 2) w sprawach z tytułu wypadku przy pracy lub chorób zawodowych,
- 3) w postępowaniu między organami przedsiębiorstw państwowych.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zasądzone w sprawach z powództwa jednostki organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — wypłaca się w połowie z pierwszej wyegzekwowanej

kwoty, a drugą połowę po wykonaniu orzeczenia lub zakończeniu postępowania egzekucyjnego,

- 2) zasądzone w sprawach przeciwko jednostce organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — wypłaca się w całości dopiero po wyegzekwowaniu kosztów procesu od dłużnika.

§ 2. 1. Radcy prawnemu z tytułu zastępstwa w postępowaniu arbitrażowym przysługuje wynagrodzenie w razie uzyskania rozstrzygnięcia korzystnego dla zastępowanej jednostki organizacyjnej, w wysokości minimalnej stawki wynagrodzenia przysługującego adwokatowi za prowadzenie sprawy przed Państwowym Arbitrażem Gospodarczym.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się po wykonaniu orzeczenia, nie wcześniej jednak niż po jego uprawomocnieniu się.

§ 3. 1. Radcy prawnemu prowadzącemu proces sądowy lub arbitrażowy ze stroną mającą siedzibę za granicą,

w razie uzyskania wyniku korzystnego dla zastępowanej jednostki organizacyjnej, przyznaje się wynagrodzenie w wysokości 2% wartości rozszczenia uzyskanego dla jednostki zastępowanej, obliczonego w walucie polskiej.

2. Wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć w ciągu roku 3-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego radcy prawnego, pobieranego w zastępowanej jednostce organizacyjnej.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się w walucie polskiej po uzyskaniu zasądzonej należności przez jednostkę organizacyjną.

§ 4. Dodatkowe wynagrodzenia z tytułu zastępstwa sądowego lub arbitrażowego, o których mowa w § 1—3, wypłaca jednostka organizacyjna, zastępowana przez radcę prawnego, w ciągu 30 dni od terminów ustalonych w § 1 ust. 3, § 2 ust. 2 i § 3 ust. 3.

§ 5. Łączne wynagrodzenie radcy prawnego z tytułu zastępstwa sądowego lub arbitrażowego, o którym mowa w § 1—3, nie może przekroczyć w ciągu roku sumy 6-miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pobieranego przez radcę prawnego w zastępowanej jednostce organizacyjnej.

§ 6. Jeżeli w tym samym postępowaniu sądowym lub arbitrażowym bierze udział kilku radców prawnych, o podziale wynagrodzenia z tytułu zastępstwa sądowego lub arbitrażowego decyduje radca prawny koordynujący

obsługę prawną, w zależności od wkładu pracy poszczególnych radców prawnych, lub kierownik jednostki organizacyjnej.

§ 7. 1. Radcy prawnemu koordynującemu obsługę prawną w jednostce organizacyjnej zatrudniającej co najmniej dwóch radców prawnych przysługuje dodatek w wysokości od 10 do 15% jego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Wysokość dodatku ustala kierownik jednostki organizacyjnej w zależności od liczby zatrudnionych radców prawnych.

3. W razie zbiegu uprawnień do dodatku za koordynację i dodatku funkcyjnego z tytułu kierowania zespołem pracowników, radcy prawnemu koordynującemu obsługę prawną przysługuje tylko jeden z tych dodatków — wyższy.

§ 8. Radcy prawnemu, wykonującemu obsługę prawną jednostki organizacyjnej mającej siedzibę na terenie gminy, przysługuje dodatek w wysokości od 5 do 15% wynagrodzenia zasadniczego. Wysokość dodatku ustala kierownik jednostki organizacyjnej zatrudniającej radcę prawnego, biorąc pod uwagę warunki pracy oraz częstotliwość i koszt dojazdów radcy prawnego.

§ 9. Tracą moc dotychczasowe przepisy regulujące dodatkowe wynagrodzenie radców prawnych określone w niniejszym rozporządzeniu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1983 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Ciosek

## 155

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I WYCHOWANIA

z dnia 24 maja 1983 r.

w sprawie rozciągnięcia niektórych przepisów Karty Nauczyciela na nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez osoby prawne Kościoła Rzymskokatolickiego.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187, Nr 31, poz. 214 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na nauczycieli (wychowawców) zatrudnionych w szkołach, placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych oraz w zakładach szkolących (niższych seminariach duchownych) prowadzonych przez osoby prawne Kościoła Rzymskokatolickiego rozciąga się odpowiednio następujące przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187, Nr 31, poz. 214 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33) w zakresie:

1) obowiązków nauczyciela — art. 6 ust. 1, z uwzględnieniem zwolnienia szkoły (placówki) od wymagania świeckości;

2) wymagań kwalifikacyjnych — art. 9,

3) nawiązania, zmiany i rozwiązania stosunku pracy — art. 10 ust. 1 (z tym że stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę), art. 24 i 27,

4) warunków pracy i wynagrodzenia — art. 29—42,

5) uprawnień socjalnych i urlopów — art. 57 i 62,

6) uprawnień emerytalnych — art. 86—91.

2. Do nauczycieli zatrudnionych w wymiarze niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć nie mają zastosowania przepisy art. 57, 62 oraz 86—91 zgodnie z art. 97 ustawy, wymienionej w ust. 1.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Oświaty i Wychowania: B. Faron

Redakcja Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.  
Administracja Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71  
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90 01 w. 608 i 42-14-78.

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów  
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa ul. Tamka 3.

Zam. 0602-1300 83.

Cena 16,00 zł